

منابع

- قرآن.
- نهج البلاغه؛ ترجمه‌ی شهیدی.
- صحیفه‌ی سجادیه؛ ترجمه‌ی عباس عزیزی.
- مفاتیح الجنان؛ استاد انصاریان.
- ابن سینا، علی بن حسین؛ الشفاء الالهیات؛ راجعه و قدم له الدكتور ابراهیم مدکور؛ بی‌جا: بی‌تا.
- ابن فارس، ابن زکریا، ابی الحسن احمد؛ معجم مقاییس اللغه (الجزء الثاني)؛ تحقیق عبدالسلام محمد هارون؛ بیروت: دارالفکر، ۱۹۷۹ م.
- ابن منظور، محمد بن مکرم؛ لسان العرب؛ ج ۱۳ و ۱۴، الطبعة الثالثة، بیروت: دارصادر، ۱۴۱۴ ق.
- البحرانی، میثم ابن علی ابن میثم، شرح نهج البلاغه، ج ۲، قم، دارالحیب، ۱۴۳۰ ق.
- امین، نصرت؛ اربعین الهاشمیه؛ ترجمه‌ی بانو علویه همایونی؛ تهران: هدی، ۱۳۶۵ ش.
- ایزتسو، توشیهیکو؛ ساختمان معنایی مفاهیم اخلاقی در قرآن؛ ترجمه‌ی احمد آرام؛ تهران: قلم، ۱۳۶۰ ش.
- باقری، خسرو؛ نگاهی دوباره به تربیت اسلامی؛ ج ۱، تهران: مدرسه، ۱۳۹۰ ش.
- تهرانی، آقابزرگ؛ الذریعه الی تصانیف الشیعه؛ ج ۱۵، بیروت: دارالاضواء، ۱۴۰۳ ق.
- جامی، عبدالرحمن بن احمد؛ نقد النصوص فی شرح نقش الفصوص؛ با مقدمه و تصحیح و تعلیقات ویلیام چیتیک؛ تهران: موسسه پژوهشی فلسفه و حکمت ایران، ۱۳۸۱ ش.
- جوادی آملی، عبدالله؛ ادب فنای مقربان؛ ج ۵، قم: اسراء، ۱۳۸۱ ش
- _____؛ مفاتیح الحیاه؛ قم: اسراء، ۱۳۹۱ ش
- _____؛ تبیین براهین اثبات خدا؛ قم: اسراء، ۱۳۸۴ ش.
- حر عاملی، محمد بن حسن؛ وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل الشریعه؛ تحقیق عبدالرحیم ربانی شیرازی؛ بیروت: داراحیاء التراث العربی، ۱۴۰۲ ق.
- خمینی، روح الله؛ شرح حدیث عقل و جهل؛ تهران، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، ۱۳۷۷ ش.
- راغب اصفهانی، حسین بن محمد؛ المفردات فی غریب القرآن؛ مصحح داوودی صفوان عدنان؛ بیروت - لبنان: دارالشامیه، ۱۴۱۲ ق.
- سعیدی مهر، محمد؛ کلام (۱)؛ تهران: سمت، ۱۳۸۹ ش.
- شریف، میان محمد؛ تاریخ فلسفه در اسلام؛ ترجمه و گردآوری زیر نظر نصرالله پورجوادی؛ تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۲ ش.

- شعرانی، میرزا ابوالحسن؛ نثر طوبی یا دایره المعارف لغات قرآن؛ چاپ دوم، تهران: کتابفروشی اسلامی، ۱۳۹۸ ق.
- الشیرازی، صدرالدین محمد؛ تفسیر القرآن الکریم؛ ج ۲، تهران: بنیاد حکمت صدر، ۱۳۸۹ ش.
- _____؛ الحکمه المتعالیه فی الاسفار الاربعه؛ ج ۶، دار احیاء التراث العربی، ۱۴۱۰ ق.
- صفی پور، عبدالرحیم بن عبدالکریم؛ منتهی الارب فی لغه العرب؛ تصحیح و تعلیق از محمدحسن فوادیان و علیرضا حاجیان نژاد؛ ج ۱، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۸۸ ش.
- صفوی، کورش؛ درآمدی بر معناشناسی؛ چاپ سوم، تهران: سوره مهر، ۱۳۷۸ ش.
- طباطبایی، محمدحسین؛ المیزان فی تفسیر القرآن؛ ج ۱، ج ۲، ج ۷، ج ۸، ج ۱۰، قم: جماعه المدرسین فی الحوزه العلمیه، بی تا.
- _____؛ نهایه الحکمه؛ قم: موسسه النشر الاسلامی لجماعه المدرسین، ۱۳۶۲ ش.
- طبرسی، فضل بن حسن؛ مجمع البیان فی تفسیر القرآن؛ تحقیق محمدجواد بلاغی؛ ج ۸، تهران: ناصر خسرو، ۱۳۸۴ ش.
- الطهرانی، آقابزرگ؛ الذریعه إلى تصانیف الشیعہ؛ ج ۱۵، بیروت: دارالاضواء، بی تا.
- الطوسی، محمد بن الحسن؛ التبیان فی تفسیر القرآن، المجلد التاسع؛ تحقیق احمد قصیر العاملی؛ بیروت: دار احیاء التراث العربی، بی تا.
- فلسفی، محمد تقی؛ شرح و تفسیر دعای مکارم الاخلاق؛ ج ۱، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۳ ش.
- فیض، محسن؛ تفسیر الصافی؛ مشهد: دارالمرتضی للنشر، ۱۳۹۹ ق.
- القُرطبی، محمد بن احمد بن ابی بکر؛ الجامع لاحکام القرآن؛ ج ۱۸، بیروت: موسسه الرساله، ۱۴۲۷ ق.
- کاپلستون، فردریک چالز؛ تاریخ فلسفه (از من دویران تا سارتر)؛ ترجمه ی عبدالحسین آذرنگ و سید محمد یوسف ثانی، ج ۹، تهران: علمی و فرهنگی، ۱۳۹۶ ش.
- کلینی، محمد بن یعقوب؛ اصول کافی؛ ج ۴، تهران: المکتبه الاسلامیه، ۱۳۹۲ ق.
- مجلسی، محمد باقر؛ بحار الانوار؛ ج ۴۱، ج ۹۳، ج ۶۷، ج ۶۸، بیروت: الوفاء، ۱۴۰۳ ق.
- محمدی ری شهری، محمد؛ میزان الحکمه؛ ج ۴، قم: دارالحدیث، ۱۳۸۴ ش.
- مصباح یزدی، محمد تقی؛ ره توشه؛ ج ۲، قم: موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، ۱۳۷۵.
- _____؛ معارف قرآن (خداشناسی، کیهان شناسی، انسان شناسی)؛ بی جا: بی تا.
- مولوی، جلال الدین محمد بلخی؛ مثنوی معنوی؛ تصحیح رینولد الین نیکلسون؛ تهران: امیرکبیر ۱۳۷۱ ش.